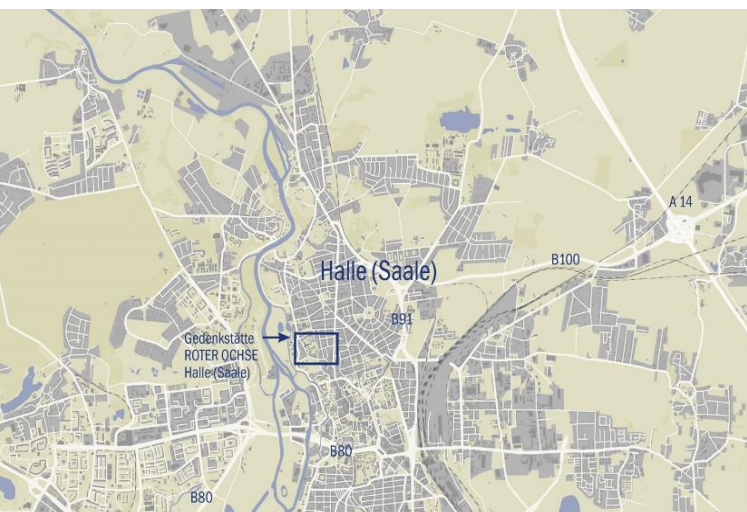

GEDENKSTÄTTE ROTTER OCHSE HALLE (SAALE)

- 1 כניסה לאתר הזיכרון
- 2 מתקן הכליאה האלה
- 3 תחנת החשמלית Peißnitzstraße/Diakoniewerk
- 4 תחנת החשמלית Hermannstraße

- הגעה**
הכניסה לאתר הזיכרון נמצאת בצמוד לכניסה למתקן הכליאה האלה תחבורה ציבורית (חשמלית):
קו 7, תחנת Hermannstraße
קו 8, תחנת Peißnitzstraße/Diakoniewerk

ליצירת קשר

אתר הזיכרון "השור האדום" האלה (זאלה)
כתובת:

Gedenkstätte ROTER OCHSE Halle (Saale)
Am Kirchtor 20 b 1 06108 Halle (Saale)

טלפון:

+49 345-470 698 337

פקס:

+49 345 - 470 698 339

אימייל:

roterochse@erinnern.org

אינטרנט:

www.erinnern.org

שעות פתיחה:

שני ושישי: 10:00 - 14:00

שלישי עד חמישי: 10:00 - 16:00

כל סופשבוע ראשון בחודש: 13:00 - 17:00

כניסה ותוכנית חינוכית חינם

קרן אתרי הנצחה וזיכרון סכסוניה אנהאלט נתמכת על ידי מדינת סכסוניה אנהאלט

#moderndenken

פרטי חשבון לתרומות

קרן אתרי הנצחה וזיכרון סכסוניה אנהאלט

IBAN: DE74 8100 0000 0081 0015 16 1 BIC: MARK DE F1810

Deutsche Bundesbank

מוטב: האלה

פרטי אתר זכויות יוצרים

הוצאה לאור: קרן הנצחה וזיכרון סכסוניה אנהאלט (מהדורה שנייה, 2019)

עיצוב: lautwieleise.de, Halle (Saale)

סקיצות גרפיות: lautwieleise.de, Halle (Saale), www.openstreetmap.org

תמונת כותרת: תמונה חלקית של מתקן הכליאה האלה, בניין בית המעצר של "המשרד לביטחון פנים" לשעבר, 2008 (אוסף אתר הזיכרון "השור האדום" האלה)

אתר הזיכרון "השור האדום"

קרן אתרי הנצחה וזיכרון, סכסוניה
אנהאלט

אסירים בבית הכלא בהאלה, ללא ציון שנה (י. הרמן: "...הם שמסרו את היקר מכל, יוסיפו להתקיים בעם", האלה 1984, עמוד 47)

חדר "גורלות יחידים" בתערוכת הקבע בנושא המשטר הנאצי, 2006 (אייקון הנובר)

פסל לחם, אינגה דרבינגר, עשוי מקצבת המזון היומית Wachturm-Gesellschaft, Geschichtsarchiv Selters/Ts, 2017 (מושאל מאוסף אתר הזיכרון "השור האדום" האלה)

מתוך כך התברר הצורך בהתאמת הקונספט של אתר הזיכרון תוך התייחסות לשאלות הקשורות בשימוש בחדרי המרכזיים הן בתקופת הדיקטטורה הנציונל-סוציאליסטית והן על ידי השטאזי.

כמו כן נוצר צורך בהתאמת תהליך השיפוץ, הן מבחינת היבטי השימור ההיסטורי והן מתוך התחשבות במטרותיו ותפקידיו המגוונים של האתר (תערוכת קבע, פעילויות חינוכיות ואירועים לציבור הרחב).

מרכז מידע ולימוד

אתר הזיכרון משמש כאתר למידה, חינוך ומחקר כאחד. למבקרות ולמבקרים, בייחוד לאסירים לשעבר ולקרובי משפחותיהם, ניתנת האפשרות לערוך טקסי הנצחה וזיכרון אישיים. בנוסף ניתן להיעזר בעובדות ובעובדי האתר בחיפוש אחר מידע. אורחי ומבקרי האתר, ביניהם קבוצות תלמידים וסטודנטים, יכולים להזמין סיורים והרצאות מראש, כמו גם ימי עיון וסמינרים. ניתן לתאם שיחות עם עדים מהתקופה שבין 1945 ל-1989.

אתר הזיכרון

אתר הזיכרון "השור האדום" בהאלה נפתח ב-1996 באותו מבנה ששימש את מערכת המשפט הנאצית להוצאות להורג ושהוסב בשלב מאוחר יותר לחדרי חקירות של השטאזי ולחדרי הנהלה.

תערוכת הקבע של אתר הזיכרון, תחומי המחקר והפעילויות החינוכיות בו מוקדשים לקורבנות מערכות המשפט המוטות פוליטית שפעלו בין השנים 1933 ו-1945 ובין השנים 1945 ו-1989.

משמעותו ההיסטורית הייחודית של בית הסוהר "השור האדום" נובעת מכך שנידונים-לעונש מטעמים פוליטיים נאסרו בו כבר בעקבות מהפיכת 1848/49, וכך גם בתקופת שלטון הקיסרות הגרמנית ובתקופת שלטונה של רפובליקת ווימאר.

רדיפת אלו שהוגדרו, בצדק או שלא בצדק, אויבי השלטון, והפרות זכויות-האדם הבוטות שנגרמו להם בין כתלי הכלא בתקופות המשטרים הדיקטטוריים בגרמניה ובתקופה בה שימש כבית כלא של השלטון הסובייטי לאחר סיום מלחמת העולם השנייה, משמעותיות במיוחד בהקשר זה.

בשלב בו הוקם אתר הזיכרון היה מצב התחזוקה של הבניין ירוד ביותר. כל המסמכים שנתרו בו הועברו כבר לפני כן למשרד שהוקם במיוחד למטרת איסוף וריכוז מסמכי ה"משרד לביטחון המדינה" של מדינת מזרח גרמניה לשעבר. מחקר עצמאי של עובדי אתר הזיכרון חשף שבתקופת השלטון הנאצי שימשה כמעט כל קומת הקרקע של המבנה כאתר הוצאות להורג.

"השור האדום"

בית הכלא בהאלה שנבנה ב-1842 שימש את מערכת המשפט הנציונל-סוציאליסטית במקרים של עונשי מאסר חמורים לאסירים גברים, רבים מהם גרמנים שנשפטו ממניעים פוליטיים, אך ביניהם גם שבויי מלחמה ועובדי כפיה.

החל מסתיו 1942 ועד סוף המלחמה הוצאו בו להורג 549 בני אדם מ-15 ארצות אירופאיות ומתוניסיה, שנידונו למוות על ידי בתי משפט אזרחיים ושל הוורמאכט.

מייד לאחר שחרור האסירים מהכלא על ידי חיילי הצבא האמריקאי באפריל 1945, עוד באותו קיץ, הועבר בית הכלא לרשות כוחות הכיבוש הסובייטיים, שהפעילו אותו במשך מספר שנים, תוך שהם מיישמים את תפישת החוק שלהם ונוקטים באמצעי ענישה על פי שיטתם בעזרת בתי דין צבאיים וגירוש אסירים למחנות.

בין השנים 1950 ו-1989 שימש חלק מהמבנה את ה"משרד לביטחון המדינה" (השטאזי, המשטרה החשאית של מדינת מזרח גרמניה) כבית מעצר. חלקים אחרים של המבנה שימשו כבית סוהר, מ-1954 בעיקר כבית סוהר לנשים.